

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi Kuopion yliopistosta annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi Kuopion yliopistosta annettua lakia niin, että hammaslääkäreiden koulutustarpeen vähenemisen vuoksi Kuopion yliopiston hammaslääketieteellinen tiedekunta lakkautetaan vuoden 1996 alusta. Koulutus jatkuisi kuitenkin yliopiston lääketieteellisessä tiedekunnassa 30 päivään ke-

säkuuta 1998. Lisäksi ehdotetaan lakiin eräitä teknisluontoisia muutoksia.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä toukokuuta 1994. Hammaslääketieteellisen tiedekunnan lakkauttamista merkitsevä säännös tulisi kuitenkin voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 1996.

SISÄLLYSLUETTELO

	Sivu		Sivu
YLEISPERUSTELUT	3	3. Asian valmistelu	9
1. Nykytila ja ehdotetut muutokset	3	3.1. Valmisteluvaiheet ja -aineisto	9
1.1. Hammaslääketieteellisen koulutuksen nykytila ja sen arviointi	3	3.2. Lausunnot	9
1.2. Hammaslääketieteellisen koulutuksen vähentämissuunnitelma	4	YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	10
1.3. Kuopion yliopiston hammaslääketieteellisen tiedekunnan lakkauttaminen	5	1. Lakiehdotuksen perustelut	10
1.4. Kuopion yliopistosta annettuun lakiin ehdotetut muutokset	7	2. Voimaantulo	10
2. Esityksen vaikutukset	8	LAKIEHDOTUS	11
2.1. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset ..	8	LIITE	12
2.2. Taloudelliset vaikutukset	8	Rinnakkaistekstit	12

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1. Hammaslääketieteellisen koulutuksen nykytila ja sen arviointi

Nykytila

Hammaslääketieteen opetusta annetaan ja alan tutkimusta harjoitetaan Helsingin, Turun ja Oulun yliopistojen lääketieteellisten tiedekuntien hammaslääketieteen laitoksissa sekä Kuopion yliopiston hammaslääketieteellisessä tiedekunnassa.

Hammaslääketieteen koulutus aloitettiin Helsingin yliopistossa vuonna 1892 ja Turun yliopistossa vuonna 1958 sekä Oulun yliopistossa ja Kuopion yliopistossa, silloisessa Kuopion korkeakoulussa vuonna 1973.

Hammaslääketieteellisen alan perustutkinto on hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto, jonka suoritusaika on viisi vuotta. Perustutkintoja on suoritettu vuosina 1989—1992 vuodessa keskimäärin 115, joista Helsingissä 39, Turussa 33, Oulussa 23 ja Kuopiossa 20.

Hammaslääketieteen tohtorin tutkintoja suoritetaan vuodessa 5—10. Vuosina 1981—1992 Helsingissä on suoritettu 35, Turussa 25, Kuopiossa 25 ja Oulussa 9 tohtorin tutkintoa. Tieteellisiä julkaisuja tuotetaan eniten Helsingin ja Turun laitoksissa, mutta myös Kuopio on lähituntumassa. Turun ja Helsingin yksiköillä on myös merkittäviä yhteyksiä alan teollisiin sovelluksiin.

Ammatillisena jatkokoulutuksena voidaan suorittaa erikoishammaslääkärin tutkinto, jonka suoritusaika on erikoistumisalasta riippuen 3 tai 4 vuotta. Erikoishammaslääkärin tutkintoja suoritettiin vuonna 1992 yhteensä 17, joista Helsingissä 2, Turussa 4, Oulussa 5 ja Kuopiossa 6.

Hammaslääketieteen opetuksessa on vuonna 1992 ollut budjettivaroin palkattuja henkilöitä yhteensä 457, näistä Helsingissä 136, Turussa 155, Oulussa 91 ja Kuopiossa 75.

Muilla kuin budjettivaroilla — pääosin maksullisen palvelutoiminnan varoin — palkattua henkilöstöä oli vuonna 1992 henkilötyövuosina laskettuna 87, joista Oulussa 21, Helsingissä 17, Kuopiossa 18 ja Turussa 31.

Suun perusterveydenhuollosta huolehtivat kansanterveyslain (66/72) mukaan kunnat. Erikoissairaanhoidosta huolehtivat erikoissairaan-

hoitolain (1062/89) mukaan sairaanhoitopiirit ja erityistason sairaanhoidon järjestämisestä valtioneuvoston määräämät erityisvastuualueet. Yliopistot ovat tehneet alueidensa kuntien terveyskeskusten ja sairaaloiden kanssa sopimuksia, joiden mukaan niiden hammasklinikat huolehtivat eräistä palvelu- ja erityistehtävistä.

Helsingin yliopistollisella keskussairaalalla sekä Turun, Tampereen, Kuopion ja Oulun yliopistollisilla sairaaloilla on niitä koskevassa lainsäädännössä edellytetyt hammas- ja suusairauksien poliklinikat tai klinikat. Yliopistojen hammasklinikat toimivat yhteistyössä yliopistollisten sairaaloiden vastaavien klinikoiden kanssa ja tuottavat vaativan tason erityispalveluja muun muassa yliopistollisten sairaaloiden suu- ja hammassairauksien hoitoyksiköille. Näiden palvelujen määrä vaihtelee yliopistoittain.

Nykytilan arviointi

Maailman terveysjärjestön suositus teollistuneille maille on yksi hammaslääkäri kahta tuhatta asukasta kohti. Suomessa tämä tavoite on ylitetty sekä koko maassa että alueittain. Suomessa oli vuonna 1992 4 669 työikäistä (alle 64-vuotiaista) hammaslääkärinä, joten Suomessa on yksi hammaslääkäri noin 1 080 asukasta kohti. Vuonna 1971 vastaava luku oli 1 736. Alueelliset erot ovat edelleen suuria. Hammaslääkäreitä oli vuonna 1992 eniten Uudenmaan läänissä, jossa oli yksi työikäinen hammaslääkäri 898 asukasta kohti. Vähiten hammaslääkäreitä oli Pohjois-Karjalan läänissä, jossa oli yksi työikäinen hammaslääkäri 1 628 asukasta kohti.

Työikäisiä erikoishammaslääkäreitä oli Suomessa vuonna 1992 yhteensä 577. Yli puolet heistä eli 314 asui Uudenmaan sekä Turun ja Porin lääneissä. Väestömäärään nähden erikoishammaslääkäreitä oli eniten niissä lääneissä, joissa oli hammaslääketieteen koulutusyksikkö. Vähiten erikoishammaslääkäreitä oli Lapin läänissä, jossa oli yksi työikäinen erikoishammaslääkäri yli 50 000 asukasta kohti. Myös Pohjois-Karjalan ja Vaasan lääneissä erikoishammaslääkäreitä oli vähän.

Laaja yksimielisyys vallitsee siitä, että hammaslääketieteellistä peruskoulutusta on vähen-

nettävä. Hammaslääkärin toimen neuvottelukunta, suun terveydenhuollon koulutustoimikunta (komiteanmietintö 1988:1) ja korkeakouluneuvosto ovat arvioineet, että hammaslääketieteen peruskoulutukseen tulisi ottaa 80 — 100 opiskelijaa vuosittain. Vuonna 1991 opiskelun aloitti 136 ja vuonna 1992 130 uutta opiskelijaa. Vuoden 1993 opiskelijavalinnoissa yliopistoihin hyväksyttiin yhteensä 108 uutta hammaslääketieteen opiskelijaa. Yksiköiden voimavarat on kuitenkin mitoitettu yhteensä 200 uutta opiskelijaa varten.

Jos hammaslääkäreiksi koulutettavien määrää edelleen vähennettäisiin ottamalla entistä vähemmän opiskelijoita kaikkiin koulutusyksiköihin, yksiköistä muodostuisi toiminnan tehokkuuden kannalta liian pieniä ja suppeita. Alan koulutuksen ja tutkimuksen keskittäminen kahteen yksikköön mahdollistaisi näiden vahvistamisen ja kehittämisen entistä monipuolisemmiksi sekä koulutuksen että tutkimuksen järjestämisessä.

Erikoishammaslääkärin koulutusta tulisi lähivuosina lisätä. Tarvetta lisäämiseen aiheuttaa se, että suuri osa poikkeusmenettelyllä pätevyytensä saavuttaneista erikoishammaslääkäreistä tulee lähiaikoina eläkeikään. Erikoishammaslääkärin koulutus saadaan apulaisosastonhammaslääkärin viroissa. Näitä virkoja on koulutusyksiköissä yhteensä 54 ja niiden lisäämiseen on tarvetta.

Korkeakouluneuvoston selvityksen mukaan opettajien perusvoimavaroja on kaikissa yksiköissä saavutettu.

1.2. Hammaslääketieteellisen koulutuksen vähentämissuunnitelma

Valtioneuvoston päätös 18.6.1993

Valtioneuvosto hyväksyi 18 päivänä kesäkuuta 1993 koulutuksen ja korkeakouluissa harjoitettavan tutkimuksen kehittämissuunnitelman tarkisteen vuosille 1991 — 1996. Suunnitelmaan kuuluu korkeakoulujen rakenteellisen kehittämisen toimenpideohjelma vuosina 1993 — 1996. Toimenpideohjelman 2 kohdan mukaan Turun yliopiston ja Kuopion yliopiston hammaslääketieteen yksiköt lakkautetaan. Kuopion yliopiston osalta tämä merkitsee hammaslääketieteellisen tiedekunnan lakkautamista. Turun yliopistossa hammaslääketie-

teellinen koulutus ja tutkimus kuuluu lääketieteelliseen tiedekuntaan, joten toimenpideohjelman toteuttaminen ei vähennä yliopiston tiedekuntien määrää eikä siis edellytä yliopistosta annetun lain muuttamista. Hammaslääketieteellisistä tutkinnoista annetussa asetuksessa (290/76) säädetään, missä yliopistoissa tutkintoja voidaan suorittaa, joten koulutuksen lakkauttaminen Kuopion ja Turun yliopistoista edellyttää tämän asetuksen muuttamista. Tarcoitus on, että asetusta muutetaan samanaikaisesti tässä esityksessä ehdotettavan Kuopion yliopistosta annetun lain muutoksen kanssa.

Kuopion yliopiston kehittämisen turvaamiseksi valtioneuvosto piti välttämättömänä yliopiston uusien painopistealueiden vahvistamista seuraavilla tavoilla:

1. Opetusministeriön korkeakoulujen kehittämissuunnitelman tarkistuksessa määriteltujen periaatteiden mukaisesti Kuopion yliopistossa aloitetaan valtakunnallinen tohtorinkoulutusohjelma (graduate school) A.I.Virtanen -instituutissa.

Bioteknia-hanke toteutetaan Kuopion kaupungin ja valtion välisen sopimuksen mukaisesti.

A.I.Virtanen -instituutin käynnistämiseen ja tohtorinkoulutusohjelmaan osoitetaan 30 virkaa.

2. Monitieteisen terveydenhuollon ja yhteiskuntatieteiden koulutuksen vahvistamiseen ja uusimuotoisen sosiaali- ja terveystieteiden johtamisen ja yrittäjyyden koulutuksen aloittamiseen yhteiskuntatieteellisessä tiedekunnassa osoitetaan 8 virkaa.

3. Luonnontieteiden ja ympäristötieteiden tiedekunnassa vahvistetaan ympäristötieteellistä terveystutkimusta ja lääketieteellistä tiedekuntaa täydennetään puuttuvilla tieteenaloilla. Näihin tarkoituksiin osoitetaan 8 virkaa.

4. Edellä olevat toimenpiteet toteutetaan aikataulussa, joka sopeutetaan hammaslääketieteen opetuksen lakkauttamiseen. A. I. Virtanen -instituutin kehittämistoimet ajoitetaan pääosin vuosille 1994 — 1995.

Turun yliopiston osalta valtioneuvosto päätti, että vapautuvista voimavaroista osa käytetään Turun yliopiston hammaslääketieteen yksikön menestyksellisen tutkimus- ja kehitystoiminnan turvaamiseen (erityisesti biomateriaalit, suuontelon puolustusmekanismi, röntgenlaitteet, oraalinen patologia) ja että alan jatko- ja

täydennyskoulutusmahdollisuudet pyritään turvaamaan.

Valtioneuvoston päätöksen taustaa

Kuten jakson 1.1. alajaksossa "Nykytilan arviointi" on esitetty, uusien hammaslääkärien tarve edellyttää nykyään 80 — 100 opiskelijan ottamista koulutukseen vuosittain. Koulutuksen jatkaminen kaikissa nykyisissä yksiköissä merkitsisi neljän pienen ja heikosti resurssoidun yksikön muodostumista. Neljän yksikön toiminnan ylläpitäminen niiden työnjakoakin kehittämällä on epätarkoituksenmukaista.

Koulutusyksiköiden toiminta on ollut määrittämisesti ja laadullisesti tuloksellista. Yksiköissä, erityisesti Helsingin ja Turun yliopistojen koulutusyksiköissä on myös tuotettu hammashoidollisia ja teollisia sovellutuksia. Yksiköt tarjoavat monia erityispalveluja alueittensa kunnille. Koulutuksen vähentäminen siinä määrin, kuin koulutustarve nyt edellyttää, on kuitenkin taloudellisesti ja muutenkin tarkoituksenmukaisesti toteutettavissa vain lakkauttamalla ainakin hammaslääkärien peruskoulutus kahdessa yksikössä.

Opiskelijat tulevat koulutusyksiköihin pääasiassa kunkin koulutusyksikön vaikutusalueelta, ja tutkinnon suorittaneet sijoittuvat enimmäkseen koulutusyksikkönsä vaikutusalueelle. Hammaslääketieteen alan koulutustarve pystytään tyydyttämään kahdessa yksikössä nykyisen neljän yksikön sijasta. Hammaslääkäripalvelujen saatavuus maan kaikissa osissa on turvattava vastaisuudessaakin.

Helsingin yliopiston yksikön vaikutuspiirissä on noin 1,8 miljoonaa asukasta, Turun yliopiston yksikön vaikutuspiirissä noin 1,4 miljoonaa asukasta ja Oulun yliopiston sekä Kuopion yliopiston vaikutuspiirissä kummassakin noin 0,9 miljoonaa asukasta. Pohjois- ja Itä-Suomen alueet yhdessä vastaavat väestöpohjaltaan suunnilleen Helsingin tai Turun yksikön vaikutusalueita. Kaksi koulutusyksikköä, joista toinen sijaitsee maan etelä- ja toinen pohjoisosassa, riittävät turvaamaan maan hammaslääkärikoulutuksen tarpeet.

Hammaslääketieteen peruskoulutuksen keskittäminen parantaa mahdollisuuksia kehittää koulutusta, tutkimusta ja erikoispalveluja jäljelle jäävissä yksiköissä. Osa säästyvistä voimavaroista tuleekin ohjata näiden yksiköiden kehittämiseen. Suuren yksikön voimavarat anta-

vat myös hyvät edellytykset kansainväliseen yhteistyöhön. Jäljelle jäävät yksiköt voivat poistaa vaikutusalueiden laajentumisesta johtuvia ongelmia järjestämällä uusien opiskelijoiden valintakokeita vaikutusalueidensa eri osissa sekä lisäämällä yhteistyötä alueensa yliopistollisten sairaaloiden ja keskussairaaloiden kanssa erikoishammashuollon palvelujen ja hammaslääkäreiden täydennyskoulutuksen turvaamiseksi.

1.3. Kuopion yliopiston hammaslääketieteellisen tiedekunnan lakkauttaminen

Hammaslääketieteellisen koulutuksen ja tutkimuksen nykytila Kuopion yliopistossa

Syksyllä 1993 Kuopion yliopiston hammaslääketieteellisessä tiedekunnassa oli yhteensä 156 opiskelijaa. Vuonna 1993 yliopistoon on hyväksytty 25 uutta hammaslääketieteen opiskelijaa.

Hammaslääketieteen opiskelijoita on 1980-luvulla ollut Kuopion yliopistossa noin 180 — 190. Peruskoulutukseen hakijoiden määrä on vaihdellut vuosittain 1980-luvun lopulla noin 60:stä yli 100:aan. Uusia opiskelijoita on otettu vuosittain noin 30.

Kuopion yliopiston hammaslääketieteellisessä tiedekunnassa on vuosina 1989 — 1992 suoritettu noin 20 hammaslääketieteen lisensiaatin tutkintoa vuodessa. Vuosina 1973 — 1992 on valmistunut kaikkiaan 381 hammaslääketieteen lisensiaattia ja 26 hammaslääketieteen tohtoria. Niin sanotun vanhamuotoisen erikoishammaslääkärikoulutuksen aikana vuosina 1987 — 1988 on valmistunut 50 erikoishammaslääkäriä. Vuosina 1989 — 1992 on valmistunut 24 erikoishammaslääkäriä, joiden koulutus on järjestetty erikoishammaslääkärintutkinnosta annetun asetuksen (629/84) mukaan. Kehitysyhteistyöhankeessa Tansanian kanssa on suoritettu kuusi Master of Dentistry -nimistä tutkintoa.

Vuoden 1993 alkaessa hammaslääketieteellisen tiedekunnan henkilötötyvuosien määrä oli 98. Näistä 74 oli budjettivaroin palkattuja ja 24 muulla rahoituksella palkattuja. Yliopiston muiden tiedekuntien hammaslääketieteelliselle tiedekunnalle antaman opetuksen osuus vastasi laskennallisesti noin 8 henkilötötyvuoden ope-

Budjettivaroin palkatuista henkilötötyvuosis-

ta oli opetushenkilöstön, osastohammaslääkärin mukaan luettuina, työvuosia 33, apulais-osastohammaslääkäriin koulutusvirkojen haltijoiden ja hoitajien työvuosia 13 ja muun kuin opetushenkilöstön työvuosia 28.

Tiedekunta tuottaa suun terveydenhuollon erikoishoitopalveluja Pohjois-Savon sairaanhoitopiiriin potilaille sekä potilaille, joita Keski-Suomen, Pohjois-Karjalan, Mikkelin ja Savonlinnan keskussairaalat ja näiden alueiden kuntien terveyskeskukset lähettävät. Vuonna 1991 yliopiston hammasklinikalla on hoidettu noin 800 keskussairaaloiden ja terveyskeskusten lähettämää potilasta. Tiedekunta antaa konsultaatioapua sekä teoreettista ja kliinistä täydennyskoulutusta suun terveydenhuollon ammattilaisille. Suun terveydenhuollon tutkimus- ja kehittämishankkeissa tehdään runsaasti yhteistyötä alueen terveyskeskusten kanssa. Tiedekunta toimii yhteistyössä Kuopion terveydenhuolto-oppilaitoksen, Valtion hammasteknikko-opiston Kuopion sivuosaston ja Kuopion aikuiskoulutuskeskuksen kanssa suun terveydenhuollon koulutuksessa. Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiö käyttää opiskelijoiden hammashoidossa hammasklinikan laitteistoa ja asiantuntemusta.

Tiedekunnassa on käynnissä 36 kansainvälistä tutkimushanketta 20 maan yliopistojen kanssa. Näiden tutkimushankkeiden yhteydessä on tarkoitus tehdä noin 20 väitöskirjaa Kuopion yliopiston hammaslääketieteellisessä tiedekunnassa. Kuopion yliopisto on tehnyt hammaslääketieteen alalla yhteistyösopimuksia ulkomaisten korkeakoulujen kanssa ja osallistuu kansainvälisiin vaihto-ohjelmiin.

Kuopion yliopiston hammaslääketieteen tilat ovat yliopiston ensimmäisessä rakennusvaiheessa Canthiassa, joka valmistui vuonna 1978. Tilojen määrä on 4 464 hyötyneliömetriä.

Hammaslääketieteellisen tiedekunnan lakkauttamiseen liittyvät järjestelyt

Esityksen mukaan Kuopion yliopiston hammaslääketieteellinen tiedekunta lakkautetaan. Opiskelijoiden aseman turvaamiseksi hammaslääketieteellinen koulutus lopetettaisiin siten, että opiskelijat ehtisivät suorittaa tutkintonsa ennen kuin koulutus Kuopion yliopistossa loppuu. Tiedekunta lakkautettaisiin 1 päivästä tammikuuta 1996, mutta hammaslääketieteellinen koulutus jatkuisi lääketieteellisessä tiedekunnassa 30 päivään kesäkuuta 1998. Syksystä

1994 Kuopion yliopiston hammaslääketieteelliseen tiedekuntaan ei enää otettaisi uusia opiskelijoita.

Tarkoitus on, että Kuopion yliopiston hammaslääketieteen opiskelijat, jotka eivät ole suorittaneet lisensiaatin tutkintoa ennen 30 päivää kesäkuuta 1998, saisivat siirtyä Oulun yliopistoon jatkamaan opintojaan. Kuopion ja Oulun yliopistot sopisivat siirtymisjärjestelyistä keskenään. Turun yliopiston hammaslääketieteen opiskelijoille on tarkoitus järjestää vastaavanlaiset siirtymismahdollisuudet Helsingin yliopiston lääketieteelliseen tiedekuntaan.

Oulun yliopistosta annetun asetuksen 90 §:n (1583/91) mukaan tiedekuntaneuvosto määrää ne yleiset perusteet, joiden mukaan muussa suomalaisessa tai ulkomaisessa korkeakoulussa tai muussa oppilaitoksessa suoritettavat opinnot luetaan opiskelijalle hyväksi, jollei näistä perusteista säädetä erikseen. Helsingin yliopistosta annetun asetuksen (1241/91) 55 §:n mukaan konsistori määrää ne yleiset perusteet, joiden mukaan muussa suomalaisessa tai ulkomaisessa korkeakoulussa tai muussa oppilaitoksessa suoritettavat opinnot luetaan opiskelijalle hyväksi tutkintoa suoritettaessa, jollei näistä perusteista säädetä erikseen, ja tiedekuntaneuvosto päättää kunkin opiskelijan osalta, miten nämä opinnot luetaan hyväksi.

Muutettaessa hammaslääketieteellisistä tutkinnoista annettua asetusta kuten jakson 1.2. alajaksossa "Valtioneuvoston päätös 18.6.1993" on esitetty, on tarkoitus säätää, että hammaslääketieteen opiskelija, joka koulutuksen lakkaamisen vuoksi siirtyy jatkamaan opintojaan toisessa yliopistossa, saa lukea hyväksyneen Kuopion ja Turun yliopistoissa suorittamansa hammaslääketieteen opinnot kokonaisuudessaan.

Kuopion yliopiston hammaslääketieteellisen tiedekunnan lakkauttamisen yhteydessä yliopistosta lakkaa myös erikoishammaslääkärien koulutus. Yksikössä voidaan nykyään suorittaa kaikkien hammaslääketieteen erikoisalojen tutkintoja. Maamme hammaslääkäreistä on erikoishammaslääkäreitä noin kaksitoista prosenttia. Erikoishammaslääkäreistä on puutetta erityisesti Lapin, Kymen, Mikkelin, Pohjois-Karjalan ja Vaasan lääneissä.

Kuopion hammaslääketieteellisen tiedekunnan hammasklinikka on tuottanut suuren osan Pohjois-Savon sairaanhoitopiiriin ja lähialueiden erikoistason hammashoitopalveluista. Klinikalla on ollut noin 3 500 hoitokäyntiä vuo-

nessa. Näistä palveluista sairaanhoitopiiri ja kunnat ovat vuonna 1991 maksaneet yliopistolle yhteensä 750 000 markkaa. Sairaanhoitopiirin on lakisääteisesti huolehdittava erikoistason hammashoitopalvelujen järjestämisestä. Palvelujen tuottaminen edellyttää Kuopion yliopistollisen sairaalan hammas- ja suusairauksien poliklinikan laajentamista noin kaksinkertaiseksi, mikä merkitsisi henkilöstön lisäämistä noin 15 henkilötövuotta, sekä hammas- ja suusairauksien hoidon lisäämistä alueen keskussairaaloissa. Opetusministeriö ja sosiaali- ja terveysministeriö selvittävät yhdessä, miten erikoistason hammashoitopalvelut järjestetään hammaslääketieteen koulutuksen lakkauttamisen jälkeen. Lisäksi huolehditaan Kuopion yliopistosta lakkaavien erikoishammaslääkäreiden koulutusalojen opetuksen turvaamisesta maan muiden koulutusyksiköiden toimesta.

Kuopion yliopiston hammaslääketieteellisen tiedekunnan lakkauttaminen merkitsee myös monipuolisen tutkimusyksikön lakkaamista. Yksikkö toimii muun muassa Maailman terveysjärjestön (WHO) kehitysmaiden suun terveydenhuollon suunnittelun ja tutkimuksen yhteistyökeskuksena. Hammaslääketieteellisessä tiedekunnassa käynnissä olevaa tutkimusta ja tutkijankoulutusta jatketaan mahdollisuuksien mukaan jäljelle jäävissä yksiköissä.

1.4. Kuopion yliopistosta annettuun lakiin ehdotetut muutokset

Esityksen mukaan Kuopion yliopiston tiedekunnasta säädettäisiin Kuopion yliopistosta annetun lain (129/83) 4 §:n 1 momentissa kuten nykyäänkin. Samassa momentissa ehdotetaan säädettäväksi myös A. I. Virtanen -instituutista, joka on perustettu yliopiston erilliseksi laitokseksi vuoden 1990 alusta. Kansanterveyden tutkimuslaitosta koskeva 2 momentti jäisi ennalleen. Pykälän 3 momentti, jonka mukaan yliopistossa voi talousarvion rajoissa olla muitakin tutkimus- ja palvelulaitoksia, ehdotetaan muutettavaksi siten, että sen mukaan yliopistossa voisi olla myös muita tiedekuntiin kuulumattomia erillisiä laitoksia.

Kuopion yliopistosta annetun lain 6 §:n 2 momentin mukaan yliopiston päätösvaltaa käyttävien monijäsenisten hallintoelinten jäsenet voidaan valita yliopiston piirissä toimitettavilla vaaleilla siten kuin asetuksella säädetään. Säännöksen mukaan vaalioikeutettu on

jokainen yliopistoon kuuluva henkilö ja vaalikelpoinen on jokainen täysivaltainen vaalioikeutettu, joka on Suomen kansalainen tai virkamies Suomessa. Hallitusmuodon 84 § on muutettu vuonna 1989 annetulla lailla (724/89) siten, että julkiseen virkaan voidaan yleensä nimittää myös muu kuin Suomen kansalainen. Yhdenmukaisesti tämän kanssa ehdotetaan, että vaatimus Suomen kansalaisuudesta tai asemasta virkamiehenä Suomessa poistetaan. Ulkomaalaisen oikeudelle toimia hallintoelimen jäsenenä ei ole voimassa olevien säännösten mukaan rajoituksia Helsingin, Joensuun, Lapin, Tampereen, Turun eikä Vaasan yliopistoissa, Åbo Akademiassa eikä Turun kauppa- korkeakoulussa.

Kuopion yliopistosta annetun lain 11 §:n mukaan yliopistolla on oikeus ottaa vastaan lahjoitus- ja testamenttivaroja, joiden hoitamisesta ja käyttämisestä säädetään asetuksella. Lain 12 §:n 1 momentin mukaan professorin tai muun viran perustamisesta yliopistoon 11 §:ssä tarkoitetuilla varoilla säädetään kussakin tapauksessa annettavalla asetuksella. Pykälän 2 momentissa säädetään tällaisessa virassa olevan virkamiehen oikeuksista ja velvollisuuksista. Koska valtion virkamieslain (755/86) mukaan virkoja ei enää perusteta asetuksella, 12 § ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä säädetään vain niin sanotuissa lahjoitusviroissa olevien virkamiesten oikeuksista ja velvollisuuksista.

Kuopion yliopistosta annetun lain 13 §:ssä säädetään yliopiston oikeudesta harjoittaa maksullista palvelutoimintaa. Pykälän 1 momentin mukaan yliopisto ja sen laitokset voivat suorittaa valtion ja kunnan viranomaisille sekä yksityisille ja yhteisöille näiden tilaamia tieteellisiä tutkimuksia ja muita palvelutehtäviä. Pykälän 2 momentin mukaan tilatuista tutkimuksista ja palvelutehtävistä perittävistä maksuista säädetään asetuksella ja maksut määrätään valtion maksuperustelaisissa (980/73) säädettyjen yleisten perusteiden mukaan.

Vuoden 1973 maksuperustelaki on kumottu uudella valtion maksuperustelaila (150/92), ja opetusministeriö on uuden lain nojalla antanut päätöksen korkeakoulujen eräistä suoritteista perittävistä maksuista (81/93). Voimassa olevan valtion maksuperustelain soveltamisalaa koskevan säännöksen mukaan laki koskee korkeakouluja ilman, että siitä olisi erikseen säädetty korkeakouluista annettavissa laeissa, joten 13 § ehdotetaan kumottavaksi.

2. Esityksen vaikutukset

2.1. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset

Kuopion yliopiston hammaslääketieteellisen tiedekunnan lakkauttamisen vaikutukset hammaslääketieteellisen koulutusalan organisaatioon ilmenevät yksityiskohtaisemmin edellä olevasta jaksosta 1.3.

Kuopion yliopistossa oli vuoden 1993 alussa hammaslääketieteellistä koulutusta varten yhteensä 75 henkilötyövuotta. Muiden tiedekuntien hammaslääketieteelliselle tiedekunnalle antaman opetuksen osuus vastasi lisäksi laskennallisesti noin 8 henkilötyövuoden opetuspanosta. Peruspalkkaisia virkoja on 68, muut henkilötyövuodet koostuvat tilapäisistä ja työsuhtesuhteisistä tehtävistä sekä tuntiopetuksesta. Viroista 35 on yliassistentin, apulaisopettajan, assistentin, osastonhammaslääkärin ja apulaisosastonhammaslääkärin virkoja, jotka on täytetty määräajaksi.

Hammaslääketieteellisen koulutuksen lopettaminen Kuopion yliopistossa johtaisi siis 75 henkilötyövuoden vähenemiseen. Yliopiston muissa yksiköissä on kuitenkin opetus- ja tutkimushenkilöstön vajeusta. Jaksossa 1.2. selostetun päätöksen mukaisesti hammaslääketieteellisen tiedekunnan voimavaroista 46 henkilötyövuotta on tarkoitus jättää yliopistolle käytettäväksi muiden alojen vahvistamiseen.

Lisäksi apulaisosastonhammaslääkärin virat, joita on kolmelta, on tarkoitus siirtää muualla tapahtuvaan erikoishammaslääkärien koulutukseen.

Näin ollen tiedekunnan lakkauttamisesta seuraa 29 henkilötyövuoden vähentäminen Kuopion yliopistosta ja 16 henkilötyövuoden vähentäminen korkeakoululaitoksesta.

Hammaslääketieteen osuus yhteisestä opetuksesta yliopiston muiden tiedekuntien kanssa, joka ei sisälly edellä tarkoitettuun 75 henkilötyövuoteen, vastaa laskennallisesti noin 8 henkilötyövuoden opetuspanosta. Nämä henkilötyövuodet jäisivät yliopiston käyttöön hammaslääketieteellisen koulutuksen loputtua.

Hammaslääketieteellisessä tiedekunnassa on edellä tarkoitettujen henkilöstön lisäksi maksullisen palvelutoiminnan määrärahoilla palkattua ja muulla ulkopuolisella rahoituksella palkattua henkilökuntaa yhteensä 18 henkilötyövuotta vastaava määrä. Rahoitus ja tehtävät lakkaavat toiminnan päättyessä.

Noin puolet hammaslääketieteellisen tiedekunnan viroista on täytetty määräajaksi, ja huomattava osa muussa palvelussuhteessa kuin peruspalkkaisessa virassa olevasta henkilöstöstä on otettu määräajaksi. Lähes kaikki määräaikaisten palvelussuhteiden päättyvät vuosina 1994 ja 1995. Lakkautettavan tiedekunnan viroista ja tehtävistä noin 60 prosenttia jää Kuopion yliopistoon muiden tehtävien hoitamista varten. Näin ollen tiedekunnan henkilöstön määrä pienenee vähitellen samalla kun opiskelijoiden määrä pienenee. Muiden hammaslääketieteellisten koulutusyksiköiden avoimiksi tulevia virkoja ei täytetä pysyvästi tässä vaiheessa, joten lakkautettavista viroista voidaan siirtää opettajia ja muita virkamiehiä jäljelle jääviin koulutusyksiköihin. Henkilöstön määrän supistuessa henkilöstöhallinnossa sovelletaan menettelytapoja, joista valtioneuvosto on päättänyt 17.6.1993 (valtioneuvoston periaatepäätös henkilöstöä vähennettäessä noudatettavasta henkilöstöpolitiikasta).

2.2. Taloudelliset vaikutukset

Kuopion yliopiston henkilötyövuosien määrän nettovähennys hammaslääketieteellisen tiedekunnan lakkauttamisen johdosta on 29 henkilötyövuotta ja tästä aiheutuva toimintamenojen vähennys 7–9 miljoonaa markkaa vuodessa. Tästä vähennyksestä 3–4 miljoonaa markkaa vuodessa aiheutuu kolmelta apulaisosastonhammaslääkärin viran siirrosta, mikä ei vähennä korkeakoululaitoksen menoja. Kuopion yliopiston hammaslääketieteellisen tiedekunnan lakkauttamisesta aiheutuu siis korkeakoululaitoksessa 4–5 miljoonan markan nettomääräinen säästö vuodessa.

Hammaslääketieteelliseltä tiedekunnalta vapautuvat tilat voidaan hyödyntää yliopiston muussa toiminnassa. Tilojen voidaan arvioida vähentävän yliopiston tulevaa rakentamistarvetta noin 3800 hyötyneliömetriä. Tilojen korjaamisesta aiheutuvat kustannukset huomioon ottaen rakentamiskustannuksia säästyisi 20–30 miljoonaa markkaa.

3. Asian valmistelu

3.1. Valmisteluvaiheet ja -aineisto

Opetusministeriö asetti 21 päivänä lokakuuta

1991 työryhmän selvittämään, mikä maan neljästä hammaslääketieteen koulutusyksiköstä tulisi lakkauttaa. Työryhmä ehdotti mietinnössään (opetusministeriön työryhmien muistioita 1991:43), että hammaslääketieteen koulutus Helsingin yliopistossa tulisi lakkauttaa. Alueen terveystalvotjärjestelmän edellyttämä erikoistumiskoulutus tulisi kuitenkin turvata myöhemmin määriteltävällä tavalla. Työryhmä ei ollut yksimielinen.

Työryhmän muistiosta pyydettiin lausunnot asianomaisilta korkeakouluilta ja yliopistollisilta sairaaloilta, korkeakouluneuvostolta, Suomen Akatemialta, Suomen ylioppilaskuntien liitolta, sosiaali- ja terveysministeriöltä ja valtiovarainministeriöltä. Lausunnonantajien keskuudessa vallitsi yksimielisyys koulutuksen su-pistamistarpeesta.

Lausunnoissa ei yleensä otettu kantaa siihen, mikä yksikkö tulisi lakkauttaa. Sosiaali- ja terveysministeriö kuitenkin kannatti lausunnoissaan hammaslääketieteen peruskoulutuksen lakkauttamista Helsingin yliopistosta.

Eräissä lausunnoissa esitettiin kaikkien neljän yksikön säilyttämistä siten, että jokin niistä erikoistuisi esimerkiksi jatko- ja täydennyskoulutukseen. Suunnilleen saman ajatuksen sisälsi koulutusta järjestävien yliopistojen rehtorien opetusministeriölle toimittama kannanotto, jossa myös katsotaan, että hammaslääketieteen alalta voitaisiin vähentää noin sata virkaa tai tehtävää.

Työryhmän ehdotus, jonka mukaan hammaslääketieteellinen koulutus lakkautettaisiin Helsingin yliopistosta, sai useissa lausunnoissa ja julkisessa keskustelussa osakseen voimakasta kritiikkiä. Tällöin korostettiin Helsingin yliopiston hammaslääketieteen laitoksen tuloksellisuutta opetuksessa ja erityisesti tutkimuksessa, laitoksen tarjoamia monia erityispalveluja, ruotsinkielisen koulutuksen järjestämismahdollisuuksia, toiminnan kytkentöjä alueen terveydenhuoltojärjestelmään, laitoksen tilojen ja laitteistojen uutuutta sekä laitoksen vaikutusalueen suurta väestöpohjaa.

Valtioneuvosto teki 4 päivänä kesäkuuta 1992 periaatepäätöksen, jonka mukaan Kuopion yliopiston hammaslääketieteellinen tiedekunta oli lakkautettava. Opetusministeriön 16 päivänä kesäkuuta 1992 asettama työryhmä selvitti mietinnössään (opetusministeriön työryhmien muistioita 1992:58) lakkauttamisen toteuttamistapaa ja vaikutuksia.

Korkeakouluneuvosto antoi 8 päivänä huh-

tikuuta 1993 opetusministeriölle esityksensä korkeakoululaitoksen rakenteelliseksi kehittämiseksi. Esitystä oli terveystieteiden osalta valmistellut jaosto, joka oli ehdottanut hammaslääketieteellisen koulutuksen lakkauttamista Kuopion ja Turun yliopistoista. Neuvosto päätyi äänestyksen jälkeen ehdottamaan Oulun yliopiston hammaslääketieteen koulutusyksikön lakkauttamista.

Valtioneuvosto hyväksyi 18 päivänä kesäkuuta 1993 kehittämissuunnitelman, jonka mukaan Kuopion ja Turun yliopistojen hammaslääkärikoulutus lakkautetaan.

Eduskunta on hyväksyessään hallituksen esityksen valtion talousarvioksi vuodelle 1994 edellyttänyt valtioneuvoston päätöksen mukaisesti vapautuvien voimavarojen käyttämistä Turun yliopiston hammaslääketieteen tutkimus- ja tuotekehitystoiminnan tehokkaaseen jatkamiseen sekä jatko- ja täydennyskoulutusmahdollisuuksien turvaamista, Kuopion yliopiston uusien painopistealueiden vahvistamista ja Kuopion yliopiston lääketieteellisen koulutuksen jättämistä päätöksen mukaisten säästötoimien ulkopuolelle.

3.2. Lausunnot

Luonnoksesta hallituksen esitykseksi pyydettiin korkeakouluneuvoston sekä hammaslääketieteellistä koulutusta järjestävien yliopistojen lausunnot. Lausunnoissa esitettiin huomautuksia pääasiassa esityksen perustelujen sisällöstä ja yksityiskohdista. Perusteluja on mahdollisuuksien mukaan tarkistettu lausunnoissa esitetyt näkökohdat huomioon ottaen.

Kuopion yliopiston lausunnon mukaan lähdekohtana tulee olla, että peruskoulutuksessa ja tieteellisessä jatkokoulutuksessa olevat opiskelijat saavat suorittaa opintonsa loppuun Kuopion yliopistossa. Opiskelijoille tulisi sitä paitsi antaa oikeus jatkaa opintojaan myös Helsingin yliopistossa eikä vain Oulun yliopistossa.

Myös Suomen ylioppilaskuntien liitto r.y. on esittänyt kannanoton, jossa voimakkaasti painotetaan opiskelijoiden aseman turvaamista koulutuksen lakatessa.

Näiden lausuntojen perusteella esityksessä ehdotetaan, että koulutus Kuopion yliopistossa jatkuu 30 päivään kesäkuuta 1998. Koska opiskelijoita on viimeksi otettu syksyllä 1993, tämä merkitsee, että lähes kaikki ehtivät päät-

tää opintonsa Kuopiossa. Niillä, jotka eivät ole suorittaneet tutkintoaan ennen 1 päivää heinä-

kuuta 1998, on oikeus jatkaa opintojaan Oulun yliopistossa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

4 §. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin tiedekunnista ja A. I. Virtanen -instituutista. Tiedekuntien luettelosta poistettaisiin hammaslääketieteellinen tiedekunta. Opetusministeriö on perustanut A. I. Virtanen -instituutin yliopiston erilliseksi laitokseksi vuoden 1990 alusta. Instituutista ja sen tehtävistä säädettäisiin laissa instituutin aseman korostamiseksi tutkimus- ja jatkokoulutusyksikkönä. Erillisiä laitoksia koskeva 3 momentti ajanmukaistettaisiin.

6 §. Pykälän 2 momentin muutos mahdollistaisi kaikkien yliopistoon kuuluvien ulkomaa-laisten valitsemisen hallintoelimiin. Pykälän 3 momentti muutettaisiin siten, että siinä ei erikseen mainittaisi kansanterveyden tutkimuslaitosta, josta säädetään 4 §:n 2 momentissa.

12 §. Pykälästä poistettaisiin säännös, jonka mukaan viran perustamisesta yliopistoon lahjoitus- tai testamenttivaroilla säädetään asetuksella.

13 §. Vuonna 1992 annettu uusi valtion maksuperustelaki ei edellytä, että sen soveltamisesta säädetään asetuksella, joten pykälä kumottaisiin.

2. Voimaantulo

Hammaslääketieteellisen tiedekunnan lakkautaminen Kuopion yliopistosta edellyttää riittävän pitkää valmisteluaikaa. Näin ollen tätä koskeva 4 §:n 1 momentin muutos ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996. Kuopion yliopistosta annetun lain muiden säännösten muutokset eivät johdu hammaslääketieteellisen tiedekunnan lakkautamisesta, ja ne ehdotetaan tuleviksi voimaan 1 päivänä toukokuuta 1994.

Voimaantulosäännöksen mukaan hammaslääketieteellinen tiedekunta lakkautettaisiin vuoden 1996 alusta, mutta hammaslääketieteellinen koulutus jatkuisi lääketieteellisessä tiedekunnassa 30 päivään kesäkuuta 1998 loppuun. Opiskelijoilla, jotka eivät siihen mennessä ole suorittaneet lisensiaatin tutkintoa, olisi siirtymisoikeus Oulun yliopistoon mainitun vuoden heinäkuun alusta lähtien.

Lain säännösten täytäntöönpanon edellyttämisiin toimiin voitaisiin ryhtyä ennen voimaantuloa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

Kuopion yliopistosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan Kuopion yliopistosta 21 päivänä tammikuuta 1983 annetun lain (129/83) 13 §, *muutetaan* 4 §:n 1 ja 3 momentti, 6 §:n 2 ja 3 momentti ja 12 §, näistä 4 §:n 1 momentti ja 12 § sellaisina kuin ne ovat 1 päivänä heinäkuuta 1988 annetussa laissa (623/88), seuraavasti:

4 §

Yliopistossa on farmaseuttinen tiedekunta, luonnontieteiden ja ympäristötieteiden tiedekunta, lääketieteellinen tiedekunta ja yhteiskuntatieteellinen tiedekunta. Lisäksi yliopistossa on A. I. Virtanen -instituutti biotieteellistä tutkimusta ja jatkokoulutusta varten.

Yliopistossa voi olla myös muita tiedekuntiin kuulumattomia erillisiä laitoksia.

6 §

Yliopiston päätösvaltaa käyttävän monijäsenisen hallintoelimen jäsenet voidaan valita yliopiston piirissä toimitettavilla vaaleilla. Monijäsenisen hallintoelimen jäsenenä voi olla vain yliopistoon kuuluva täysivaltainen henkilö, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Erillisen laitoksen hallintoelimen jäseneksi yliopisto voi määrätä myös yliopistoon kuulumattoman henkilön.

12 §

Lahjoitus- ja testamenttivaroilla perustettuun virkaan kuuluvat samat oikeudet ja velvollisuudet kuin muuhun vastaavaan virkaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1994. Lain 4 §:n 1 momentti tulee kuitenkin voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 1996.

Hammaslääketieteellinen koulutus jatkaa Kuopion yliopiston lääketieteellisessä tiedekunnassa 30 päivään kesäkuuta 1998.

Kuopion yliopiston hammaslääketieteen opiskelijoilla, jotka eivät ole suorittaneet hammaslääketieteen lisensiaatin tutkintoa ennen 1 päivää heinäkuuta 1998, on oikeus mainitusta päivästä lukien siirtyä Oulun yliopiston lääketieteelliseen tiedekuntaan jatkamaan hammaslääketieteen opintoja.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 1994

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Opetusministeri *Riitta Uosukainen*

Laki

Kuopion yliopistosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan Kuopion yliopistosta 21 päivänä tammikuuta 1983 annetun lain (129/83) 13 §, *muutetaan* 4 §:n 1 ja 3 momentti, 6 §:n 2 ja 3 momentti ja 12 §, 4 §:n 1 momentti ja 12 § sellaisina kuin ne ovat 1 päivänä heinäkuuta 1988 annetussa laissa (623/88), seuraavasti:

Voimassa oleva laki

4 §

Yliopistossa on farmaseuttinen tiedekunta, hammaslääketieteellinen tiedekunta, luonnontieteiden ja ympäristötieteiden tiedekunta, lääketieteellinen tiedekunta ja yhteiskuntatieteellinen tiedekunta.

Yliopistossa voi olla *tulo- ja menoarvion rajoissa* muitakin tutkimus- ja palvelulaitoksia.

6 §

Yliopiston päätösvaltaa käyttävän monijäsenen hallintoelimen jäsenet voidaan valita yliopiston piirissä suoritettavilla vaaleilla *siten kuin asetuksella säädetään*. Vaalioikeutettu on jokainen yliopistoon kuuluva henkilö ja vaalikel-poinen jokainen täysivaltainen vaalioikeutettu, joka on Suomen kansalainen tai virkamies Suomessa.

Kansanterveyden tutkimuslaitoksen ja muun 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun laitoksen päätösvaltaa käyttävän monijäsenen hallintoelimen jäseneksi voidaan määrätä myös yliopistoon kuulumaton henkilön *siten kuin asetuksella säädetään*.

12 §

Professorin tai muun viran perustamisesta yliopistoon 11 §:ssä tarkoitetuilla varoilla säädetään kussakin tapauksessa annettavalla setuksella.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun viran haltajalla on soveltuvin osin samat oikeudet ja velvollisuudet kuin yliopiston muulla vastaavalla virkamiehellä.

Ehdotus

4 §

Yliopistossa on farmaseuttinen tiedekunta, luonnontieteiden ja ympäristötieteiden tiedekunta, lääketieteellinen tiedekunta ja yhteiskuntatieteellinen tiedekunta. *Lisäksi yliopistossa on A. I. Virtanen -instituutti biotieteellistä tutkimusta ja jatkokoulutusta varten.*

Yliopistossa voi olla myös muita tiedekuntiin kuulumattomia erillisiä laitoksia.

6 §

Yliopiston päätösvaltaa käyttävän monijäsenen hallintoelimen jäsenet voidaan valita yliopiston piirissä toimitettavilla vaaleilla. Monijäsenen hallintoelimen jäsenenä voi olla vain yliopistoon kuuluva täysivaltainen henkilö, *jollei jäljempänä toisin säädetä.*

Erillisen laitoksen hallintoelimen jäseneksi yliopisto voi määrätä myös yliopistoon kuulumattoman henkilön.

12 §

Lahjoitus- ja testamenttivaroilla perustettuun virkaan kuuluvat samat oikeudet ja velvollisuudet kuin muuhun vastaavaan virkaan.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

13 §

Yliopisto ja sen laitokset voivat suorittaa valtion ja kunnan viranomaisille sekä yksityisille ja yhteisöille näiden tilaamia tieteellisiä tutkimuksia ja muita palvelutehtäviä.

Tilatuista tutkimuksista ja palvelutehtävistä perittävistä maksuista säädetään asetuksella. Maksut määrätään valtion maksuperustelaissa (980/73) säädettyjen yleisten perusteiden mukaan.

13 §

(kumotaan)

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1994. Lain 4 §:n 1 momentti tulee kuitenkin voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 1996.

Hammaslääketieteellinen koulutus jatkuu Kuopion yliopiston lääketieteellisessä tiedekunnassa 30 päivään kesäkuuta 1998.

Kuopion yliopiston hammaslääketieteen opiskelijoilla, jotka eivät ole suorittaneet hammaslääketieteen lisensiaatin tutkintoa ennen 1 päivää heinäkuuta 1998, on oikeus mainitusta päivästä lukien siirtyä Oulun yliopiston lääketieteelliseen tiedekuntaan jatkamaan hammaslääketieteen opintoja.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

